

NÉMETH MARGIT

AZ ESÉLYEGYENLŐSÉGRŐL

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 CS. LISZKA GYÖRGYI: HARPER LEE: NE BÁNTSÁ-TOK A FEKETERIGÓTI
- 3 NÉMETH MARGIT: AZ ESÉLYEGYENLŐSÉGRŐL
- 4 SZÁSZI ZOLTÁN: „HA TÖBBET JÁRNÁNK A TERMÉSZETBE, BIZTOS VAGYOK BENNE, HOGY NEM LENNE ANNYI LELKI ÉS TESTI FÁJDALOM A VILÁGBAN”. BESZÉLGETÉS GAÁL LAJOSSAL
- 7 FIBI SÁNDOR: GONDOLATOK ALBERT SÁNDOR FÉL ÉVSZÁZAD A KATEDRÁN C. KÖNYVÉRŐL
- 8 HODOSY FERENCZI MÁRIA: A PÁLYAVÁLASZTÁS-RÓL
- 10 HORVÁTH KINGA: A SZLOVÁKIAI OKTATÁSPOLITIKA AKTUÁLIS LÉPÉSEI. FÓKUSZBAN A NEMZETI-SÉGI OKTATÁS
- 12 HROMADA ATTILA: KULCS A VILÁG MEGÉRTÉSÉ-HEZ: AZ INTERKULTURÁLIS KOMPETENCIA
- 14 ZOLCZER PÉTER: NYELVTANULÁSI STRATÉGIÁK (II. RÉSZ - ÖSSZEFOGLALÓ)
- 15 SZIJÁRTÓ ADRIENN: S.T.A.R. MOMENTEK BESZÉ-DEINKBEN. TECHNIKÁK ÉS JÁTÉKOK AZ ELŐADÁ-SOK EMLÉKEZETESEBBÉ TÉTELÉHEZ
- 17 BORVÁK MÁRIA: NINCS IDŐMI VAGY MÉGSEM? AZ OSZTÁLYFŐNÖK SZEREPE A DIÁK JÓ IDŐ- ÉS ENERGIAGAZDÁLKODÁSÁNAK KIALAKÍTÁSÁBAN
- 19 BORBÁS VERONIKA – GENCS KINGA: OKTATÁSI MÓDSZEREK A HÁTRÁNYOS HELYZETŰ ÉS A ROMA TANULÓK KÖRÉBEN
- 21 NAGY KITTI – JURÍK TÜNDE: A LEVELEK MEGFI-GYELÉSE
- 22 CSICSAY ALAJOS: AZ ÉV ÓRIÁS EGYSEJTŰJE
- 23 TÓTH TAR ÉVA: ÉLETEK MÚLHATNAK RAJTA – AZ EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD OKTATÁSA ALAP- ÉS KÖZÉPISKOLÁSOK RÉSZÉRE, 6. RÉSZ
- 25 KRASCSENITS ZOLTÁN – MÉNES ANDRÁS – BAR-TAL MIKLÓS: „A KÍSÉRLETEZÉS TUDOMÁNYA”, AVAGY MOTIVÁCIÓS KÍSÉRLETEK A KÉMIA TANÍ-TÁSÁBAN
- 28 PÁZMÁNY ANNAMÁRIA: BÚCSÚ AZ ÓVODÁTÓL
- 31 STIRBER LAJOS: 15 ÉVES A KOMÁROMI GAUDIUM VEGYES KAR ÉS HANGSZERES KAMARAEGYŰ-TES (III.)
- 32 FIBI SÁNDOR: VÁMBÉRY ISMÉT KÖZÖTTÜNK VOLT...
- 33 MÉDIASZTÁR
- 34 TEHETSÉGEK
- 35 ISKOLAHÍREK
- 37 HÁZUNK TÁJA

Minden ember bizonyos adott-ságokkal, egyéni sajátosságokkal születik. Ezekből a lehetőségekből kiindulva igyekszik megismerni a környezetét, alkalmazkodni hozzá, kezdetben a család, majd fokozatosan a tágabb környezet keretein belül. Megtanulja a túlélést, a kap-csolatteremtést, a családon belüli és a társadalmi szabályokat, elsajátítja az általuk közvetített értékrendet, szokásokat. Megtanul együttélni, elfogadni a másikat. Az együttélés szabályai fokozatosan alakulnak ki, és beépülnek a szabályrendszerünk-be, alakítják az attitűdjeinket. Az együttélés mozgatója a tolerancia, melynek vannak határai. Ahol az véget ér, ott kezdődik az intolerancia. Nem tolerálható, ha valakinek a személyét, nyelvét, kultúráját, vallá-sát, korát stb. negatívan ítélik meg, nem tisztelik az élethez való jogát, véleményét, másságát. Az ún. inter-kulturális társadalom alapja a más-ság tolerálása, az esélyegyenlőség, a konstruktív problémamegoldás, a negatív előítéletek és sztereotípiák kerülése.

Napjainkban gyakran találko-zunk az esélyegyenlőség fogal-mával. Maga a fogalom az utóbbi évtizedekben vált közismertté, az emberek egyenlőségét hangsúlyozza. Kiemeli, hogy nem elég azt han-goztatni, hogy mindenki egyenlő, de meg kell teremteni az egyenlőség valódi feltételeit. Az esélyegyenlőség az alapvető emberi jogokból vezet-hető le, miszerint senkit nem érhet hátrány bizonyos tulajdonság miatt, mint pl. a nemhez tartozás, nem-zetiség, fogyatékoság. Az emberi jogok biztosítják az emberi méltó-ságot, meghatározzák az ember társadalomban elfoglalt helyét, be-töltött szerepét, beleszólását a köz-ügyekbe. Az esélyegyenlőség tiltja a diszkriminációt, az egyének és csoportok bizonyos tulajdonságok alapján történő megkülönbözteté-

sét. A diszkriminációmentességen túl hangsúlyozza az egyenlőtlensé-gel küzdők, hátrányos helyzetben lévőek normális életre, munkaválla-lásra való lehetőségének a megte-remtését, segítségét. A pedagógiában is szükséges a szemléletváltás. Egy-re inkább előtérbe kerül az egyéni képességekhez, tudásszinthez való alkalmazkodás szükségessége, a diák egyediségének és igényeinek figyelembe vétele, az azokra törté-nő reagálás. Ezek tulajdonképpen az ún. inkluzív, befogadó iskola jellemzői. Meg kell azonban jegyez-ni, hogy a valódi inklúzió megva-lósítása még hosszú évekbe telik majd, hiszen nemcsak a pedagógus személyének a függvénye. Nyilván ennek vannak anyagi, oktatásszer-vezési és egyéb vonatkozásai is. Az iskolákból hiányoznak a segí-tő szakemberek, pszichológusok, gyógypedagógusok, logopédusok, pedagógiai asszisztensek, rehabili-tációs dolgozók. Sok iskolában még a fizikai adottságok sincsenek meg, pl. akadálymentesítés, nincs lift, rámpa, megfelelő magasságú pad, szék, hiányoznak a segédeszközök, tankönyvek. A hátrányos helyzetű egyénekkel szemben szükséges a pozitív diszkrimináció alkalmazása, ami nem előnyökhöz való juttatás, hanem a hátrányban lévőek olyan szintre juttatása, hogy képesek le-gyenek élni az emberi jogaikkal, ezáltal megelőzni a kirekesztést, ki-rekesztődést.

A szemléletváltás folytatása raj-tunk múlik. Rajtunk múlik, hogy megvalósul-e az igazi esélyegyen-lőség, az inklúzió, hogy képesek vagyunk-e a másság elfogadására, a toleráns közeg kialakítására, a má-sik igényeinek figyelembe vételére és az azokra való reagálásra. Ne feledjük, hogy azokat az alapokat, amelyek mindehhez szükségesek, elsősorban a család és mi, pedagó-gusok rakjuk le.